

**A Kúria
Jogegységi Panasz Tanácsának
végzése**

Az ügy száma: Jpe.I.60.007/2025/11.

A felperes: a felperes neve
(a felperes címe)

A felperes képviselője: Kálóczi, Petrovics és Marofka Ügyvédi Iroda
(a felperes képviselőjének címe,
eljáró ügyvéd: Dr. Petrovics Bálint)

Az alperesek: az I. rendű alperes neve
(az I. rendű alperes címe)
a II. rendű alperes neve
(a II. rendű alperes címe)

Az I. rendű alperes képviselője: Méhes és Horváth Ügyvédi Iroda
(az I. rendű alperes képviselőjének címe
eljáró ügyvéd: Dr. Horváth-Bondi Dániel)

A per tárgya: kölcsöntartozás megfizetése

A jogegységi panaszt előterjesztő fél: a felperes

A jogegységi panasszal támadott határozat: Pfv.21.150/2024/2. számú végzés

Rendelkező rész

A Kúria a jogegységi panasz eljárást megszünteti.

Indokolás

A jogegységi panasz alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes jogelődje mint hitelező és az alperesek jogelődje mint adós között 2005. augusztus 4-én deviza (CHF) alapú kölcsönszerződés jött létre, amelynek alapján a felperes jogelődje gépjárművásárlás céljára 2.552.000 forintot bocsátott az alperesek jogelődje rendelkezésére. A szerződés biztosítására a felperes jogelődje javára – egyebek mellett – vételi jogot alapítottak. Az alperesek jogelődje a kölcsön törlesztésére vonatkozó kötelezettségének maradéktalanul nem tett eleget, ezért a felperes jogelődje 2009. január 6-án azonnali hatállyal felmondta a kölcsönszerződést, majd vételi jogának érvényesítését követően értékesítette a kölcsönből finanszírozott gépjárművet. A gépjármű vételárával való elszámolás után az alperesek jogelődjének 1.659.641 forint tartozása maradt fenn, amelyből a tőketartozás összege 1.494.377 forint volt. A felperesek jogelődje a 2009. június 12-én kézbesített írásbeli nyilatkozatával felszólította az alperesek jogelődjét a tartozás megfizetésére, a felszólítás azonban nem vezetett eredményre. 2014. március 14-én a felperes jogelődje az alperesek jogelődjével szemben fennálló követelését a felperesre engedményezte, az engedményezésről az alperesek jogelődje 2014. június 6-án értesült.

[2] A felperes a teljes követelésből 170.000 forint tőke és járulékainak érvényesítése érdekében 2017. október 19-én fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet terjesztett elő.

A fizetési meghagyás – ellentmondás hiányában – 2017. november 16-án jogerőre emelkedett.

[3] 2022. február 22-én a fennmaradó tőkekövetelés és járulécai megfizetése vonatkozásában a felperes ugyancsak fizetési meghagyás kibocsátását kérte, a fizetési meghagyásos eljárás az alperesek jogelődjének ellentmondása folytán perré alakult. A perben az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet – a követelés elévülésére tekintettel – elutasította. A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet – annak helyes indokaira utalással – helybenhagyta.

A Kúria jogegységi panasszal támadott határozata

[4] A jogerős ítélet ellen a felperes felülvizsgálati és felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet terjesztett elő. Állította, hogy a jogerős ítélet sérti a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (rég. Ptk.) 327. § (1) bekezdését, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (5) bekezdését, valamint a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 41/D. § (1) bekezdését, továbbá jogkérdésben eltér a Jpe.II.60.054/2022/14. számú jogegységi hatályú határozattól, valamint a Kúria Pfv.20.039/2012/4. számú végzésétől (megjelent BH 2014.106. számon).

[5] A Kúria a Pfv.21.150/2024/2. számú végzésével a felülvizsgálatot megtagadta. Megállapította, hogy a Kúria Pfv.20.039/2012/4. számú (megjelent BH 2014.106. számon) határozata a felülvizsgálattal támadott jogerős határozatot hatályon kívül helyező és az eljáró bíróságokat új eljárásra, új határozat hozatalára utasító végzés, amelyet a Bszi. akkor hatályban volt 163. § (1) bekezdése értelmében nem kellett a Bírósági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) közzétenni. Nem történt meg ténylegesen sem a határozatnak a BHGY-ban való közzététele. A határozat erre figyelemmel nem precedens, az attól való eltérés ezért a felülvizsgálat engedélyezését nem alapozhatja meg. A Jpe.II.60.054/2022/14. számú jogegységi hatályú határozat és a jogerős ítélet közötti összevethetőséget pedig a felvetett jogkérdés tekintetében nem találta megállapíthatónak.

A jogegységi panasz és az ellenérdekű felek nyilatkozata

[6] A Kúria felülvizsgálatot megtagadó végzésével szemben a felperes (a továbbiakban: panaszos) a Bszi. 41/B. § (1) és (2) bekezdésére hivatkozással jogegységi panaszt terjesztett elő. Hivatkozása szerint a felülvizsgálat megtagadásával a Kúria eljáró tanácsa jogkérdésben eltért a Kúria Pfv.20.423/2024/2., Pfv.20.348/2024/2. és Gfv.30.191/2022/2. számú határozataitól.

[7] Az I. rendű alperes mint ellenérdekű fél nyilatkozatában kifejtette, hogy a jogegységi panasz nem megalapozott. Álláspontja szerint a Pfv.20.423/2024/2. számú végzést érintő körben a panasz visszautasításának vagy elutasításának, a Pfv.20.348/2024/2. számú határozat vonatkozásában a panasz elutasításának van helye, a Gfv.30.191/2022/2. számú döntéssel kapcsolatban pedig a támadott határozat „hatályban fenntartását” tartotta indokoltnak. Kérte költségei megtérítését az általa korábban csatolt megbízási szerződés és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján 95.250 forint összegben. A II. rendű alperes mint ellenérdekű fél nem tett nyilatkozatot a jogegységi panaszra.

A Kúria Jogegységi Panasz Tanácsának döntése és annak jogi indokai

[8] A Kúria a jogegységi panaszt a Bszi. 41/C. § (5) bekezdése alapján megvizsgálta, és megállapította, hogy az a befogadhatóság körében megfelelt a törvényi feltételeknek.

[9] A panaszos a Bszi. 41/B. § (1) és (2) bekezdésére egyaránt hivatkozott, a jogegységi panasz tartalmi vizsgálata alapján azonban egyértelműen megállapítható, hogy a panasz a

Bszi. 41/B. § (2) bekezdésén alapul. A Bszi. 41/B. § (1) bekezdése értelmében a Kúria közzétett határozatának kell tekinteni a Kúria 2012. január 1. után hozott és a BHGY-ban közzétett határozatát. A Kúria a Bszi. 163. § (1) bekezdése szerint a jogegységi határozatot, a jogegységi panasz eljárásban, valamint a jogorvoslat a törvényesség érdekében folytatott eljárásban hozott határozatát, az általa az ügy érdemében hozott és a hatályon kívül helyező határozatot hozott határozatot a BHGY-ban digitális formában közzéteszi. E rendelkezést egészíti ki a Bszi. 163. § (1a) bekezdése, amely alapján a Kúria felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatát is közzé kell tenni a BHGY-ban.

[10] A Kúria megállapította, hogy a panaszban hivatkozott három határozat közül csak a Kúria Gfv.30.191/2022/2. számú végzése minősül közzétett határozatnak. A panaszos által hivatkozott másik két végzésben (Pfv.20.423/2024/2., Pfv.20.348/2024/2.) ugyanis a Kúria a Pp. 409. §-a alapján a felülvizsgálat engedélyezéséről rendelkezett. Ezeket a határozatokat pedig a Bszi. 163. § (1)-(1a) bekezdései értelmében nem kell közzétenni a BHGY-ban, közzétételükre ténylegesen sem történt meg.

[11] A panaszos által hivatkozott harmadik határozat, a Kúria Gfv.30.191/2022/2. számú végzése az előzőekben kifejtettek értelmében a Kúria közzétett határozatának minősül. Megállapítható azonban, hogy a panaszos a jelen ügy tárgyát képező jogkérdésben már terjesztett elő jogegységi panaszt, és a hivatkozott referenciahatározattal kapcsolatban a Jogegységi Panasz Tanács a Jpe.II.60.052/2024/8. számú határozatában a jelen jogegységi panasz befogadását követően érdemben kifejtette az álláspontját.

[12] A Kúria tehát ugyanezt a jogkérdést azonos referenciahatározatra történő hivatkozás mellett már elbírálta, így a jogegységi panasz előterjesztése okafogyottá vált. A Kúria ezért az eljárást a Bszi. 41/C. § (10) bekezdés e) pontja alapján hivatalból megszüntette.

Elvi tartalom

[13] A Kúria nem bírálja el érdemben a jogegységi panaszt, ha az eljárása során felmerülő jogkérdésben – a panaszban megjelölt referenciahatározatra hivatkozás mellett – korábban már érdemben döntött.

Záró rész

[14] A Kúria nem bírálta el érdemben a jogegységi panaszt, ezért az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontjának megfelelő alkalmazásával illetékmentes. A jogegységi panaszt benyújtó felperes az Itv. 80. § (1) bekezdés i) pontjára figyelemmel a jogegységi panasz benyújtásával egyidejűleg megfizetett 131.604 (százharmincegyezer-hatszáznégy) forint illeték visszatérítését kérheti.

[15] Az I. rendű alperes ellenérdekű félként a jogi képviselőjével kötött ügyvédi megbízási szerződés alapulvételével kérte a panaszos felperest a jogegységi panasz eljárásban felmerült, ügyvédi munkadíjból álló eljárási költsége megfizetésére kötelezni. Az ügyvédi megbízási szerződést azonban nem csatolta, így a költségszámítás alapját képező ügyvédi óradíj igazolt mértéke nem állapítható meg. A Pp. 81. § (1)-(3) bekezdéseinek megfelelő költségfelszámítás hiányában pedig az ellenérdekű fél eljárási költségének megfizetésére a panaszos a Pp. 82. § (3) bekezdése értelmében nem kötelezhető.

[16] A végzés ellen sem a Bszi., sem más jogszabály nem biztosít jogorvoslatot.

Budapest, 2025. december 1.

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Attila s.k. előadó bíró, Dr. Varga Zs. András s.k. bíró, Dr. Balogh Zsolt Péter s.k. bíró, Dr. Bartkó Levente s.k. bíró, Dr. Csák Zsolt s.k. bíró, Dr. Cseh Attila s.k. bíró, Dr. Darák Péter s.k. bíró, Dr. Domonyai Alexa s.k. bíró, Dr. Döme Attila s.k. bíró, Dr. Dzsula Marianna s.k. bíró, Dr. Gyarmathy Judit

s.k. bíró, Dr. Hajdu Edit s.k. bíró, Dr. Harangozó Attila s.k. bíró, Dr. Kalas Tibor s.k. bíró, Dr. Kovács András s.k. bíró, Dr. Kurucz Krisztina s.k. bíró, Dr. Remes Gábor s.k. bíró